

Qua cơn mê.

Trần Trịnh & Nhật Ngân

Boléro

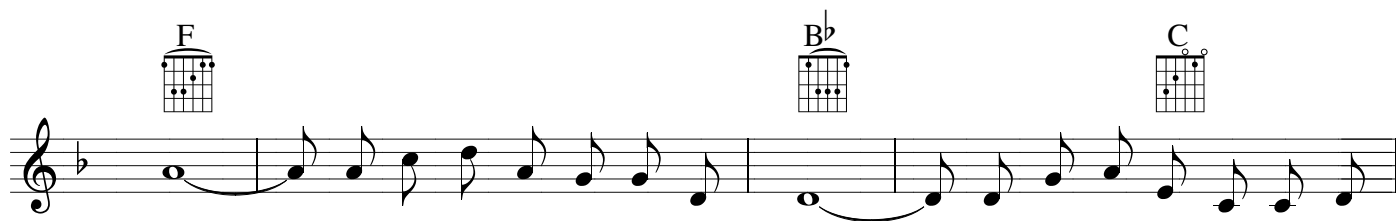
Một mai qua cơn mê xa cuộc đời bẽ bàng tôi lại về bên

em Ngày gió mưa không còn nên đường dài thật dài ta mặc tình rong

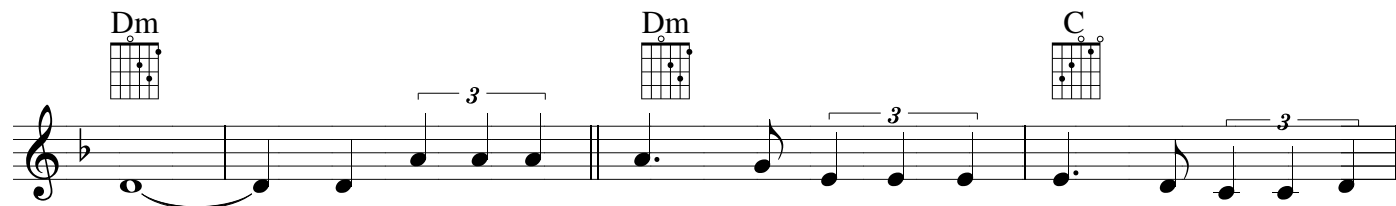
chơi Cùng nhau ta sẽ đi sẽ thăm bao nơi xưa vui một thuở lành

dênh Ta sẽ thăm từng đường sẽ đi thăm từng người sẽ vô thăm từng

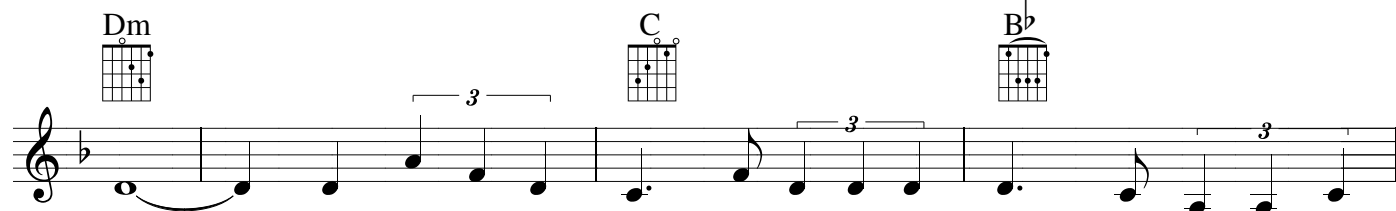
nhà Tình người sau cơn mê vẫn xanh Dù bao tháng năm đau thương dập

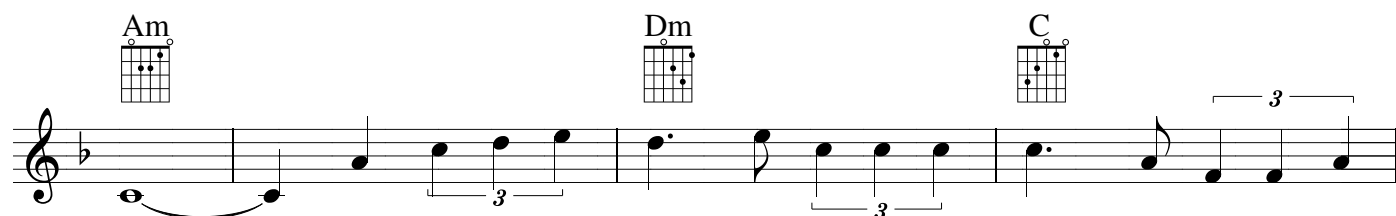
vui Trường quen vắng ta nay ta lại về Cùng theo lũ em học hành như

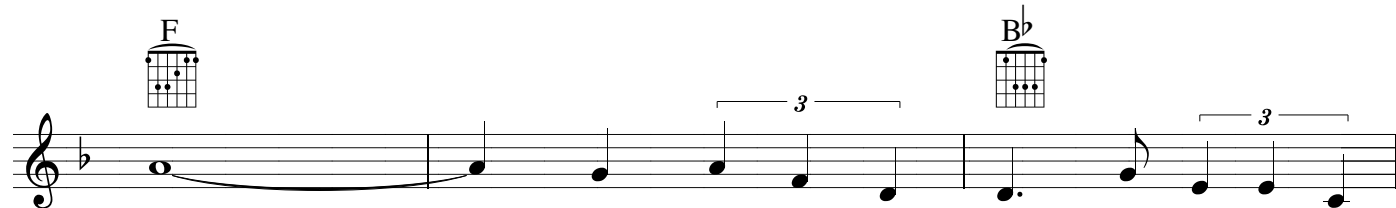
xưa Rồi đây qua cơn mê sông cạn lại thành dòng xuôi về ngọt quê

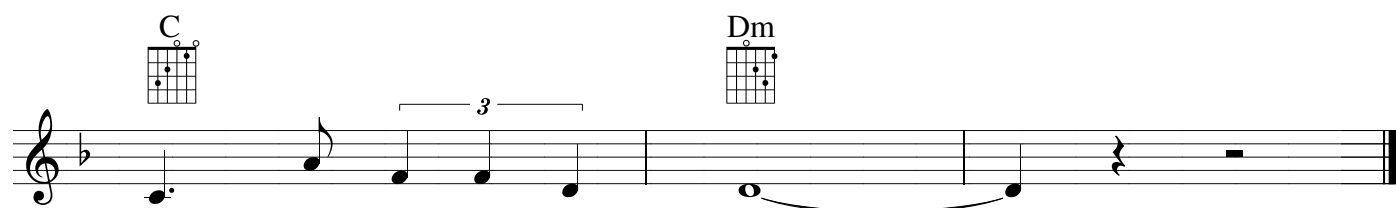
hương Ngày đó tay em dài vun cuộc đời thật đầy mơ toàn chuyện trên

mây Còn tôi như cánh chim sẽ bay đi muôn phương mang về mầm xanh

tươi Khi lá hoa thật nhiều trái yêu thương đầy

cành hái đem cho mọi người.